व्यापादयति। ततस्तया स कौलिको रात्रौ समायातः सन् सविनय
मभिहितः। भगवंस्त्वयि जामातरि स्थिते मम तातो यच्छत्रुभिः परि
भूयते तन्न युक्तं। ततः प्रसादं कृत्वा सर्वांस्तान् शत्रून् व्यापादय।
कौलिक आह। सुभगे कियन्मात्रास्ते तातस्य शत्रवः। तद्विश्रब्धा
भव। क्षणेन सुदर्शनचक्रेण तांस्तिलशः खण्डयिष्यामि। अथ गच्छता ५
कालेन सर्वं देशं शत्रुभिरुद्धास्य स राजा प्राकारशेषः कृतः। तथापि
तं कौलिकं वसुदेवरूपमजानन् राजा नित्यमेव विशेषतः कर्पूरागुरुक
स्तूरिकादिपरिमलविशेषान् नानाप्रकारवस्त्रपुष्पभक्ष्यपेयान् प्रेषयन् दु
हितृमुखेन तमूचे। भगवन् नूनं प्रभाते स्थानभङ्गो भविष्यति। यतो
यवसेन्धनसङ्क्षयः सञ्जातः। तथा सर्वो ऽपि जनः प्रहरिर्जर्जरितदेहः १०
संवृत्तो योद्धुमक्षमः प्रचुरो मृतश्च। तदेवं ज्ञात्वा काले यदुचितं
तत्क्रियतामिति। तच्छ्रुत्वा कौलिको व्यचिन्तयत्। स्थानभङ्गे सञ्जाते
ममापि नूनं मृत्युरनया सह वियोगश्च भविष्यति। तस्माद्गरुडमारुह्य
सायुधमात्मानमाकाशे दर्शयामि। कदाचिन्मां वासुदेवं मन्यमानास्ते
साशङ्का अस्य राज्ञो योद्धृभिर्हन्यमाना नश्यन्ति। उक्तं च। १५

निर्विषेणापि सर्पेण कर्तव्या महती फटा।
विषं भवतु मा भूयात् फटाटोपो भयङ्करः ॥२२९॥

अथ यदि मम स्थानार्थं उद्गतस्य मृत्युर्भविष्यति। तदपि सुन्दरतरमेव।
उक्तं च। गवर्थे ब्राह्मणार्थे च स्वाम्यर्थे स्त्रीकृते ऽथवा।

स्थानार्थे यस्त्यजेत् प्राणांस्तस्य लोकाः सनातनः ॥२३०॥ २०

उक्तं च। चन्द्रे मण्डलसंस्थे विगृह्यते राहुणा दिनाधीशः।

शरणागतेन सार्द्धं विपदपि तेजस्विनां श्लाघ्या ॥२३१॥

एवं निश्चित्य दन्तधावनं कृत्वा तां प्रोवाच। सुभगे समस्तैः शत्रुभि
र्हतैरन्नं पानीयं चास्वादयिष्यामि। किं बहुना त्वयापि सह सङ्गमं
ततः करिष्यामि। परं वाच्यस्त्वयात्मपिता यत् प्रभाते प्रभूतेन सैन्येन २५